

Indian Media's Endless False Narratives against Pakistan

M Chaudry

War of nerves between India and Pakistan has continued since August 5, 2019, when New Delhi unilaterally annexed the Indian Occupied Kashmir (IOK), revoking articles 35A and 370 of the Constitution which gave a special status to that region. Almost three months have been passed. Indian forces have continued lockdown and curfew in the IOK in wake of shortage of foods and even medicines for the patients. In order to hide human rights violations, communication services have been cut off from the world and foreign delegations and journalists are not allowed to enter the Indian Controlled Kashmir. Besides, Indian extremist rulers are also escalating tensions with Pakistan to divert attention from the drastic situation of the Indian Held Kashmir, and have continued shelling inside Pakistani side of Kashmir by violating the ceasefire agreement in relation to the Line of Control (LoC).

It is notable that Pakistan's Prime Minister Imran Khan was on seven-day visit to the New York City in connection with the 74th session of the United Nations General Assembly opened on September 24, 2019. In his interaction with the US lawmakers, scholars, human rights activists and the media, and meetings with the US President Donald Trump and world's other leaders, he briefed them on the repercussions of the Indian annexation of the disputed Kashmir valley. And during his speech at the UNGA, Imran reiterated the drastic implications of the lockdown in Kashmir and particularly danger of nuclear war between Pakistan and India, as Indian Prime Minister Modi can initiate a conventional war with Pakistan, which can culminate into atomic conflict between the two neighbouring countries.

Human rights groups, leaders of various countries, including United Nations Secretary-General Antonio Guterres and international media are condemning India's perennial lockdown in the Indian Held Kashmir, demanding New Delhi to lift the restrictions on the Kashmiris and curfew in that region. In the recent past, US law-makers raised the issue of military clampdown in the IOK and expressed the similar feelings.

As Islamabad has succeeded in internationalization of the situation of Kashmir by pointing out reality regarding Modi-led government's illegitimate moves, Indian media has continued projecting endless false narratives against Pakistan by spreading disinformation, while twisting the facts.

In this context, under the caption 'Govt identifies over 500 URLs generated by ISI's Cyber Jehadis, India Outlook

wrote: "As cyber Jehadis of Pakistan's spy agency Inter-Services Intelligence (ISI) exploit various social media platforms (SMPs) to foment trouble in J&K [Jammu and Kashmir] and other parts of India, govt identified over 500 URL and accounts on SMPs to be blocked. The ISI has also hired social media influencers in Middle East and Europe to generate trending hashtags on Twitter with an intent to malign India's image. Hundreds of Facebook pages and Twitter accounts, generated by ISI's cyber group, have also been traced by Indian intelligence agencies. A list of such FB pages and Twitter accounts have been forwarded by Ministry of Home Affairs to the Ministry of Electronic and Information Technology. While India has established a media cell in Afghanistan to promote PTM, Baloch insurgents and anti-Pakistan activists, a blame for fake accounts can only be regarded as hilarious. Pakistan's masses are already well aware of Indian designs and challenge her narrative on SMPs as volunteers. Truth and fake news remains the biggest difference between two nations, which was proved in Feb this year after Pulwama/Balakot and recently after Indian Army Chief stated to have destroyed terrorists camps in AJK [Azad Jammu and Kashmir]. Pakistan offered India to send her Amb along with own media to investigate, an offer still not responded by India. Moreover, while India may blame Pakistan for SM accounts spreading fake narrative. Can India refute intelligence and independent media houses (electronic, print and social) too which have been covering IOK crisis since Aug 5".

Under the title, 'J&K: Army Jawan killed in heavy shelling by Pakistan along LoC', Indian Express wrote: "A Junior Commissioned Officer was killed as Pakistani troops resorted to unprovoked mortar shelling and small arms fire along the LoC in J&K's Rajouri and Poonch districts. According to sources, the JCO whose identity was not immediately known was deployed at Nowshera sector's Kalal area. Also, the heavy shelling by Pakistani troops for nearly an hour left students of nearly half a dozen schools stranded. India's unprovoked firing and shelling in AJK was responded aggressively by Pakistan. Indian media is widely known to manipulate and churn out fake version of truth. While Pakistan flew diplomats to site of Indian shelling, the offer to Indian representatives along with own media still stands un-responded. Indian media reporting loss of one JCO has been killed, whereas there have been nine casualties confirmed by Pakistan. India previously also has shielded their losses to

maintain image of their forces and loss of national morale".

Under the caption 'Pakistan's Continued Support to LeT, JeM Obstacle for Talks with India U.S. Raises Concern', India Today which tried to show impartiality, wrote: "Acknowledging India's demand that there cannot be any talks with Pakistan while the Imran Khan government continues to support terrorism, U.S. said that terrorism continues to be the chief obstacle in way of dialogue. Acting Assistant Secretary of State for South and Central Asia Alice G Wells told Subcommittee on Asia, the Pacific, and Nonproliferation of the House Foreign Affairs Committee, said Pakistan's continued support to terrorist groups such as LeT [Lashkar-e-Taiba], JeM [Jaish-e-Mohammed] that engage in cross border terrorism has been a major hindrance for dialogue to progress. Keeping up to traditions of lies, Indian media report is a twisted picture for masses. Exact news is "US has raised concerns with the Indian government regarding the detentions of local residents and political leaders, including three former Chief Ministers of Jammu and Kashmir," Wells told the U.S. House Foreign Affairs committee. "We have urged Indian authorities to respect human rights and restore full access to services, including internet and mobile networks." Indian media is notorious for recycling news to her own advantage. This may pacify domestic masses, but world at large cannot be fooled. India stands mocked again".

Under the title 'Pakistan to Earn Rs. 258 Crore Per Annum from Kartarpur Pilgrims', India Today wrote: Pakistan is expected to earn up to Indian Rs 258 crore per annum about Pakistani Rs 571 crore from pilgrims visiting Darbar Sahib in Kartarpur. The service fee from the pilgrims will be another source of foreign currency generation for Pakistan, which is already reeling under severe financial crisis. India is seriously feeling pain over a petty 20\$ fee per person suggested for pilgrims to Kartarpur Sahab. While Umra, Hajj and even Vatican visits costs hefty amounts the hue and cry by Indian media is unnecessary. On one side India is trying to restrict Pakistan's economic revival by every possible means e.g. propaganda on CPEC and lobbying in FATF, this is a step by Pakistan which has wrong footed Indian state. Modi cannot afford to further damage his image as minority eraser and specially to antagonize Sikh community".

It is mentionable that in this connection, some media reports have indicated facts. In this respect, under the title 'Jammu Court orders 'Torture FIR'

against SIT that Probed Kathua Rape and Murder Case', The Print wrote: "A Jammu court ordered the registration of an FIR against members of Special Investigation Team (SIT), which investigated the gang rape and murder of an eight-year-old girl in J&K's Kathua district, for alleged torture. The order comes about four months after a court in Pathankot (Punjab), where the trial of the accused had been shifted on the orders of Supreme Court, awarded life sentence to three accused and five years' imprisonment to three others for raping and then murdering the girl in January 2018. Indian judiciary has lost its credibility since it has failed to protect the rights of minorities. An FIR registration in a heinous crime needs a court decision, specially because it involves a Muslim victim. The mindset is not only restricted to judiciary but prevalent in wider society. The same judiciary has set free many accused involved in mob lynching of Muslims, and has reserved its decision on Babri Mosque. Similarly, Indian SC has delayed hearing of cases filed against abrogation of ARTICLE 370 in IOK. Minorities in India are not safe anymore and no platform is available which can guarantee justice to them".

Likewise, under the caption 'No Right to Privacy for Terrorists, Govt Tells SC as it Advocates for Stricter

Regulation of Facebook, WhatsApp', CNN News 18 pointed out, "The central government [of India] in a report submitted in the Supreme Court, while advocating for stricter regulations of intermediaries such as Facebook and WhatsApp said that right to privacy can't be a ruse to perpetrate terror activities. Solicitor General Tushar Mehta told a bench headed by Justice Deepak Gupta that the government is completely against invading anyone's privacy but this cannot become a subterfuge for terrorists. India's hypocrisy cannot be explained any better. A state which goes nuts over freedom of expression, which exploits her media houses established in Afghanistan to promote anti-Pakistan views is limiting her own public. Under the garb of terror activities, Modi sarkar is bent upon restricting the freedom of information to her own masses. This is a clear sign of a fascist state which has already engulfed all pillars of state in her Hindutva lap".

Nevertheless, we can conclude that by exposing India's blunders regarding Kashmir, Islamabad has internationalized the issue by indicating Modi's extremist moves and other related steps in this regard. Hence, Indian media has continued endless false narratives against Pakistan.

Every game. Everything about the game.

સાબી એલેટ

www.sabaikhel.com

info@sabaikhel.com

For Advertisement: sabaikhel@gmail.com

विदेशपरस्त लम्पसारवादीले देशको रक्षा गर्दैनन्

राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

५० को दशकमा सांस्कृतिक ऋण्टिका नायक माओले ६० दशकमै जनताका सामु धुँडा टेकेर माफी मागे । र, चीनलाई सशक्त पार्न वचन पनि दिए । माओपछिका पुस्ताले राष्ट्रपिता सनयात सेनलाई आदर गरे र देढ सियाओ पिंड कम्युनिष्टतन्त्रमा खुलापन मिसाएर प्रगतिको यस्तो रसायनशास्त्र विकास गरे, विश्व कम्युनिष्ट चीनमा लगानी गर्न हाँसिएर पसेका मात्र होइनन्, विश्वका कुनै पनि मुलुकमा भन्दा बढी बहुराष्ट्रिय कम्पनीहरू चीनभरि फैलिएका छन् । आज चीन आर्थिक र सामरिक शक्तिशाली बनिसकेको छ ।

निजी सम्पत्तिका भोका कम्युनिष्ट होइनन् भन्ने सी चिनफिड आज चीनका राष्ट्रपति छन् । १०९०को राष्ट्रपति भएको चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीका यिनै नेताले १० लाख ब्रष्ट कार्यकर्तालाई फॉसी दिएर स्वच्छ विकासको आँधीबेहरी चलाएका छन् ।

यहीकारण हो, कम्युनिष्ट राष्ट्रपित्र चीनीको लगानी र उत्पादनको ओइरोले आज विश्वका गल्ली गल्लीमा मेड इन चीनका सामानहरू पुगेका छन् र चीन विश्व आर्थिक शक्तिको पहिलो पंक्तिमा उक्लन उक्लन लगेको छ । वर्तमान राष्ट्रपति सी जिन पिंडले सिल्करोड, वान बेल्ट वान रोड र दक्षिण दक्षिण सहयोग नीतिको मार्गवित्रका साथ अधि बढेपछि चीन चमत्कारिक शक्ति आर्जनतिर अग्रसर भइसकेको देखिन्छ । उत्ता राष्ट्रिय नीतिकार र त्यो नीतिलाई स्वच्छता र इमानका साथ राजनीतिक राजमार्ग बनाइयो भने के गर्न नसकिने रहेछ ? यसको उदाहरण हो चीन ।

इतिहास भन्न- १९५० मा अमेरिकी नेतृत्वको बहुराष्ट्रिय सेनाले धस्त पान्यो कोरियालाई । एक कोरिया उत्तर र दक्षिण कोरिया बन्न्यो । रचयानमा फालेको भातको सिता टिपेर खाने रितिमा थियो कोरिया । दक्षिणतिर पार्कचुड हीको उदय भएपछि कोरियामा आर्थिक ऋण्टिका भयो, कोरिया आज सम्पन्न मुलुकमध्येमा पर्छ । बैदेशिक रोजगारीमा बाँचेको अर्थतन्त्रलाई पार्कचुडले आफैनै सोच र प्रतिवद्धताले प्रगतिको शिखरमा पुन्याइदै । आज त्यही कोरियामा ४२ हजार नेपाली युवायुवती रोजगारीका लागि पुगेका छन् । नेपाली युवायुवतीको प्रमुख अकर्षण कोरिया बनेको छ ।

उत्तरतिर किम इल सुड र उनका पारिवारिक शासन चल्दै अयो । यद्यपि कडा कम्युनिष्ट शासन भएकाले उत्तर कोरियाबाटे केही भन्न सकिन्न र आज उत्तर कोरिया राष्ट्रसंघको कडा नाकाकदीमा परेको अवस्था छ । तथापि वर्तमान नेतृत्व किम जोड उनले उत्तर कोरियालाई अमेरिकी राष्ट्रपतिसँग बराबरी हैसियतमा वार्तालाप गर्न स्तरमा पुन्याएको छ । यो तिनको देशभक्तिका कारण सम्भव भएको हो ।

सिंगापुरको सवालमा, लि क्वान युले १९५९ देखि १९९० को ३२ वर्षमा

सिंगापुरलाई सिंगापुर बनाइदै । आधुनिक युरोपको दर्जामा पुयो सिंगापुर । अस्थिर र अराजक, ब्रष्ट र भताभुङ्ग, लथालिङ्ग, सिंगापुरलाई रिथर, अनुशासित र विधियुक्त र व्यवस्थित बनाइदै । आज सिंगापुरलाई दक्षिण एसियाको युरोप भनिन्छ । उत्ता नेतृत्वमा केही गर्न इच्छाशक्ति भयो र उसले मुलुकको मुहार फेर्ने सपना देख्यो र कटवद्ध भएर लाग्यो भने मुलुकले सम्मान र मुलुकवारी समृद्धशाली हुनरहेछन् । नेतृत्वमा हुनुपर्ने पहिलो शर्त इमान र जावफदेहीता रहेछ ।

इन्डोनेसियाका सुकार्नो, मलेसियाका महाथिर मोहम्मदको जीवनी कुनै पनि विकासशील अथवा अलपविकसित मुलुकका लागि अनुकरणीय देखिन्छ । उनीहरूले आफ्ना मुलुकको दयनीय अर्थव्यवस्थालाई उत्ता भरपर्दो मुकाममा पुन्याए । अर्थात मुलुक बनाउने वा विगर्न राजनीतिले हो, राजनीतिक नेतृत्व विकास भयो भने मुलुक बन्छ । राजनीतिक नेतृत्वमा हुनुपर्ने सपना र स्वच्छता रहेछ ।

विश्वमा स्तरा अनेकन उदाहरण छन्, जसले देश बचाए, जनताको जीवनस्तर उकासे । ती राष्ट्रहरू स्वाभिमान र स्वाधीनताको दृष्टान्त हुन् ।

नेपालका सन्दर्भमा लज्जास्पद रिथित छ । हामीसँग न राष्ट्रपति छन्, न राष्ट्रिय नीति ? न स्वाधीनता छ, न स्वाभिमान ? हामीसँग केही छ भने नैतिकीहनता छ, ब्रष्ट चरित्र छ । नयाँ नेपाल बनाउनेहरूको आत्मरती धेरै भयो । जो यस्ता नारा लगाउँछन्, तिनीहरू त बने, व्यक्तिगत रूपमा सम्पन्न भए तर त्यसको मूल्य देशले तुकाउनु पर्न भयो ।

भारतले राजनीतिक नक्सा सार्वजनिक गर्दा नेपालको कालापानी, लिम्पियाधुरा, लिपुलेकसमेत भारतको बनाइदियो । आमनागरिक स्वाधीनताको भण्डा उठाइरहेका छन्, सरकार भारत रिसाउँछ र भनेर वार्ता गरिने मध्यमो आवाजमा भन्छ । देश दुक्रा पारेर लगिकयो, शासकहरू अतिक्रमणकारीका सामु अपै लाप्ससार शैलीमा पेश भइरहेका छन् । योभन्दा लाछीपन के हुनसक्छ ?

राजनीतिक परिवर्तन भयो । साबुत नेपालका सीमा सुरक्षित हुन सक्दैन । राजनीतिक परिवर्तन भयो । साबुत नेपालका सीमा सुरक्षित हुन सक्दैन ।

भने यस्तो परिवर्तन के काम ? पहिले देश रहनुपर्यो, देशभित्र जति राजनीति गरे पनि भयो । देशकै भूभाग अरूले खाइसकदा पनि निम्नरो राजनीतिमा लाग्ने सरकार र सरकारवादी पार्टी राष्ट्रधारी छ । यस्तो सरकारलाई जनताले मिलकाउने हिम्मत गर्नुपर्छ । देश नरहे के बाँकी रहन्छ त ?

देशघातमा पनि प्रष्ट नबोल्ने नेता नेता होइन, दलाल हो । नेतामा दूरदृष्टि देखिन्न । देश बचाउन, बनाउनुपर्छ भन्ने इच्छाशक्तियुक्त नेतृत्वको विकास नै भएन । अफ भन्ने राजनीति बढी भयो, राजनीतिमा नेतृत्व विकास नै भएन ।

सुरुचौ, उनीहरू कुरा कम, काम गर्न र सपना देखेर साकार पार्न लागिपर्छन् ।

हामी कागजको घोडा दौडाएर प्रगतिको रेखा कोर्छै, विदेशीको दलाली गरेर लोकतन्त्र फलाकौ । हामी भ्रष्टाचारी,

तस्कर, असामाजिक तत्वलाई छुट दिएर लुट गर्ने अवसर दिन्छै ? तिनका साफेदार बन्छै ।

देश बचाउन र बनाउन नसक्ने, राष्ट्रधारीहरूलाई शासन, आसनमा

पुन्याउने यो संविधान अव पूर्णत असफल भयो । यस्तो सविधानलाई च्यातिरिए हुन्छ ।

सबैभन्दा डरलाग्दो रोग भनेको विदेशपरस्त नेतृत्व र प्रशासनमा पार्टीहरूले खोल्ने द्रेड युनियन हो ।

● ● ●
लोकतन्त्रको जितिसुकै भ्रयाली पिटे पनि भ्लादिमिर पुटिनले राष्ट्रवाद उच्छृंखल हुनसक्दैन भनेर उभिन सफल भएका छन् । चीनका राष्ट्रपति सी जिनपिड चिनियाँ राष्ट्रनीति लागू गराउने शक्तिशाली व्यक्तिका रूपमा खडा भएका छन् । अमेरिकाका राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले अमेरिकाको राष्ट्रवाद पहिलो प्राथमिकता भनिरहेकै छन् ।
● ● ●

भ्रष्टाचार भयो, अनैतिक र सिद्धान्तहीन बाटोमा लाग्यो । देश हाँक्ने राजनीतिले हो, राजनीति र ठलमती बनेको बागमतीमा तात्वीक मिन्नता हुनछाड्यो । बागमतीमा नाली बग्छ, अकिजन छैन, कुनै प्राणी बागमतीमा बाँच्चे सक्दैन् । राजनीतिमा नीति नै छैन, कसरी जिवन्तता रहन्छ र ? देशको अस्तित्व अव जोखिममा पन्यो । बचाउने जनताले हो, दलाली गर्नेहरूको राजनीतिक जत्थाले देश बचाउन ।

सधै स्वतन्त्र रहेकाको नेपालको यस्तो बेहाल, हिजो जन्मेका मुलुकहरू अर्थिक उन्नतिको शिखरमा पुगिसके । हामी भिखारी छौ, मागेको भीख बाईमा ठिक हुन्छ । उनीहरू स्वावलम्बी छन्, सुखी बनिसके । हामी भाषण र सपना देखेर

पार्टीहरूले प्रत्येक बाँक, संस्थान, सरकारी कार्यालय, उद्योग कैतौ पनि पार्टी द्रेड युनियन खोल्न बाँकी राखेका छैनन् । चन्दा मान्ने, आफूले भनेको काम भएन कि तालाबन्दी रासायनिक राष्ट्रहरूको राजनीतिले सबैभन्दा बढी प्रभाव प्रशासन र उद्योगमा परिहेको छ । सूर्य गार्मेन्जस्तो विदेशी लगानी भागेर गयो । भएका उद्योगहरू भारतीयलाई बेचियो । उद्योगका जग्गाहरूमा दलाली हुनथाले । अव राष्ट्रियनीतिमा, राष्ट्रको रक्षा सुरक्षामा सर्वदलीय सहमति आउनुपर्छ । र, अव त्यस्तो हुँदैन, कुनै पनि उद्योग, जलविद्युत लगायतका आयोजन, बैंक, संस्थान, सरकारी कार्यालयहरूमा राजनीतिक हस्तक्षेप हुन्न भनेर सर्वदलीय प्रतिवद्धता आउनुपर्छ । जो जो राजनीतिक शक्ति

हुन्, ती सबै एकताका साथ विभेदहित रूपमा देश बचाउने एकसूत्रीय उद्देश्यमा लाग्नुपर्छ । देश बच्यो भने राजनीतिक विवाद जति गरे पनि हुन्छ ।

चीनले राष्ट्रो राजमार्ग देखाइदिएको छ । चीनले पाकिस्तान, श्रीलंका, बर्मामान्दा बढी लगानी नेपालमा गर्ने उद्देश्यसहित अगाडि सरेको छ । चीनले जलविद्युत र सिमेन्ट उत्पादनमा, नाइजेरियाको डाङ्गोटे सिमेन्ट कम्पनी, चीनको होन्सी र नेपालको शिभम सिमेन्टको ज्वाइन्ट भेन्चर, चीनकै हवाजिन सिमेन्ट कम्पनी र भारतको रिलाइन्स सिमेन्टले सिमेन्ट उत्पादनमा डेढ खर्ब र जलविद्युतमा २ चीनले थप २ खर्ब लगानी गर्ने योजनासाथ आएका छन् । चीनले वान बेल्ट वान रोडबाट नेपालले लभ लिन सक्ने भनेको छ । रेलसेवादेखि नेप

पद्धत्यौ हारी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूँदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सिरियो देशको माटो ।

कायर भेर पटक पटक मर्जुमन्दा
बहादुर भेर एकै पटक मर्न सकौ।

अभियान

साप्ताहिक

ਸਮਾਧਕੀਯ

लोकतन्त्रमा समेत कानूनी विभेद

विश्वके लोकतान्त्रिक पद्धति अनुसार अहिले प्रयोगमा ल्याइएको राजनीतिक प्रणालीलाई उत्कृष्ट प्रणाली मानिएको छ । यस्तो प्रणाली अनुसार कानुनी शासन व्यवस्था र शासन प्रणालीलाई सही रूपमा सञ्चालन तगारिएको खण्डमा त्यसले जनतामा निराशामात्र होइन विद्रोहको भावना समेत जगाउन सक्छ । पछिल्तो समयमा हामीकहाँ जनताको आकर्षणा पुरा हुन सक्ने सम्भावन न्युन हुँदै गएको र समाजमा नकारात्मक साँच बढ़दै गएको सत्य वास्तविकता सरकार र राजनीतिक दलहरूले स्वीकार गर्न नसकेको खण्डमा त्यसले जनतामा नकारात्मक भावना जगाउन सक्छ । लोकतन्त्रमा जनता नै सर्वसंघ हुन् । सरकार भनेको त जनताको सेवक अर्थात अर्को शब्दमा भन्ने हो भने सरकार जनताको नोकरमात्र हो । मालिक भनेको त जनता नै हुन् । सरकारमा बस्ने हरूले जनताले तिरेको करबाट तलब भत्ता लगायतका अनेक प्रकारका सुविधा लिएका हुन्छन् । तर हाम्रा राजनीतिक दल र सरकारमा बसेका व्यक्तिहरूले आफूलाई मालिक र जनतालाई नोकर ठान्ने प्रवृत्ति देखाएका हुनाले जनतामा आक्रोश बढ़दै गएको हो ।

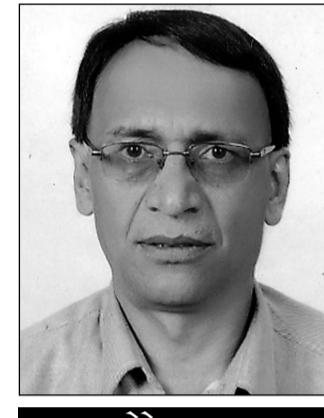
लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा कानुन संबैको लागि बराबरी भन्ने सिद्धान्त लागु हुनुपर्दछ। प्रधानमन्त्री देखि एउटा सडकमा हिँदैन व्यक्तिलाई चुनि एउटै कानुन लाग्नुपर्दछ। पदमा बसेका व्यक्तिलाई एउटा कानुन र पदमा नरहेका सर्वसाधारण जनतालाई अर्को कानुन लाग्ने अवस्था रिंजना गरिए त्यसले लोकतन्त्रको ध्वजजी उडाउँछ। अपराधमा सलगल भएका चाहे सरकारी उच्च पदमा बसेका व्यक्ति हुन्, चाहे सडकमा हिँदैन बढुवा तै किन नहुन् तीनीहरूको समान अधिकार हुन्छ। समान अधिकार भएपछि उनीहरूले कानुनको पनि समान अधिकार पाउनुपर्दछ। संविधानले कसैलाई बढि अधिकार र कसैलाई घटी अधिकार दिएको छैन। बहु सरकारी उच्च पदमा बसेका व्यक्तिले अपराध गरेको खण्डमा उसलाई पदीय हैसियत अनुसारको आचरण नगरेको अवस्थामा सामान्य नागरिक भन्दा बढी ढण्ड सजाएँ दिन सक्ने सम्बैद्धानिक व्यवस्था गरेको हुनाले त्यसै अनुरूपको व्यवहार हुन् उपयुक्त हुन्छ। लोकतन्त्रले अङ्गालेका मूल्यहरू स्वतन्त्रता, समानता, विधिको शासन, लोकप्रियता, सहभागिता र सार्वजनिक उत्तराधारित्व जस्ता तत्वहरूले मात्र लोकप्रिय व्यवस्थाको रूपमा स्थापित गर्दछ। व्यक्तिको सर्वपक्षीय विकास लोकतन्त्रमा मात्र सम्भव हुन्छ। तर लोकतन्त्रको नाममा लोकतन्त्रको बद्नाम गर्ने गरी सत्ताधारी दलले काम कारबाही गरेको खण्डमा उनीहरूको मात्र होइन लोकतन्त्रको ध्वजजी उद्दृश्य भन्ने हैकका सत्ताधारी दल, सरकार र राजनीतिक दलहरूलाई हुनुपर्ने आवश्यकता हुन्छ के पछिल्लो समयमा हास्यो देशमा लोकतान्त्रिक पहुँचि अनुसार सरकार राजनीतिक दलहरू सञ्चालित भएका छन् त भन्ने प्रश्न समेत उठन थालेको छ।

लोकतन्त्रलाई सफल बनाउन सर्वप्रथम नागरिक नै सबल हुनुपर्दछ । नागरिक नै निस्कृय भए वा लोकतन्त्रप्रति नागरिकहरू नै उदासिन भए भने त्यो लोकतन्त्रकै लागि हानिकारक ठहरिन सक्छ । लोक भनेका जनता हुन् र तन्त्र भनेको जनताले चाहेको पढ्दित हो । त्यहि पढ्दितलाई लोकतान्त्रिक पढ्दित भनिन्छ । संविधानसभामा राष्ट्रा कुरा लेखिएमा त्यस्तो संविधानलाई उत्कृष्ट संविधान स्वीकार गर्न सकिँदैन । संविधान भनेको एउटा मार्ग दर्शन मात्रा हो । व्यवहारमा संविधानमा उल्लेख गरिएका कृराहरू लागू गरिनुपर्दछ । जनताले आफुमा रहेको सार्थभौमसत्ता सम्पन्नतालाई आफ्ना प्रतिनिधिधारा कार्यान्वयन गर्ने हो । तर पछिल्लो समयमा जनताले आफूले छानेका प्रतिनिधिहरूलाई उत्तरदायी बनाउन सकेका छैन । उत्तरदायी बनाउन सक्ने अधिकार समेत जनतालाई छैन । जनताले पाँच वर्षसम्मका लागि आफ्ना प्रतिनिधि चुनेका छन् । आफूले चुनेका प्रतिनिधिहरूले आफ्नौ हितमा भन्दा पार्टीर्गत स्वार्थ, व्यक्तिगत स्वार्थ र जनताको हित विपरितमा कार्यमा लागेको खण्डमा त्यस्ता प्रतिनिधिहरूलाई जनताले फिर्ता बोलाउन सक्ने अधिकार जनतालाई नदिएसम्म जनप्रतिनिधिहरू जनताप्रति उत्तरदायी नहुने भएकाले संविधान नै संशोधन गरेर जनप्रतिनिधिलाई जनताले फिर्ता बोलाउन पाउने अधिकार जनतालाई दिनुपर्ने टद्द कारो आवध्यकता देखिएको छ ।

पछिल्लो समयमा हाप्रा राजनीतिक दलहरू र सरकारबाटै पनि बेला बेलामा लोकतन्त्रमाथि संकट परेको उद्घोष गर्दै आएका छन्। तर उनीहरूले को बाट संकट आयो भनेर कही खुलाउन सकेका छैनन्। लोकतन्त्रका लागि बाहिरी संकट र आन्तरिक संकट पनि आजुन सक्छ न्यसलाई जोगाउन सक्छुपर्दछ। तर कसरी? सत्तामा पुगोकाहरूले सत्तालाई आमाको दाङ्जो सम्झेने र त्यही अनुरूप अधिक बढ्नेहो भने त्यस्तो लोकतन्त्रको आवश्यकता छैन। सरकारले जनताको पक्षमा काम गर्ने हो र जनतालाई सहज र सुलभ रूपमा सेवा सुविधा दिने हो भने जनताले नै लोकतन्त्र जोगाउँदछन्। जनताले केही नपाउन तर सत्ताधारी दल र अन्य राजनीतिक दलहरूले जनतामाथि खेलवाड गर्ने जनताले तिरेको करमा ब्रह्मसुन्दर मच्छाउँदै जाने हो भने लोकतन्त्रको आफ्नै हत्या हुन सक्छ। कसैले हत्या गर्नुपर्दैन्। लोकतन्त्रमा सर्वैको समान अधिकार स्थापित गर्न सक्छुपर्दछ। चाहे त्यो सडकमा हिज्ञे बटुवा होस् चाहे सरकारी उच्च पदमा बसेका व्यक्ति नै किन नहन्। सरकारले जनतालाई सेवकका रूपमा होइन मालिकिका रूपमा स्वीकार गर्न सक्छुपर्दछ। वास्तवमै जनता मालिक हुन् सरकार भनेको त जनताको सेवक मात्र हो यो भनाई लोकतन्त्रिक पद्धतिमा आधारित भएकाले त्यसै

अनुरुप सरकार अधिक बढ़ेको खण्डमा मात्र मुलुकमा लोकतन्त्रिक पद्धति बलियो हुन सक्छ । कानुन सबैको लागि ब्रावरी भन्ने सिद्धान्तलाई खिल्ली उडाउन थालिएको छ । पूर्व सभामुख कृप्यवहादुर महराले समेत अदालतले दिएको आदेशलाई उल्लंघन गरेका छन् । पदिय हैसियता अनुसार काम नगरको र योन दुर्व्यवहार गरेको आरोप लागेका महराले अदालतको आदेश स्वीकार नगरुले के कानुन सबैको लागि ब्रावरी भयो त ? सामान्य मानिसलाई गरिने व्यवहार र महरालाई गरिएको व्यवहार किन फरक ? एउटा विरामी डक्टरकोमा पुणेको बेला डक्टरको लागि सबै विरामी ब्रावरी हुन्दैन चाहे त्यसबेला प्रधानमन्त्री नै उपचारको लागि डक्टरकहाँ किन नपुणेका हुन ? डक्टरको लागि सबै विरामी ब्रावरी हुन भने अपराधमा संलग्न भएको आरोप लागेका व्यक्ति प्रहरी प्रशासन र न्यायलयका लागि समेत समान हुन् । संविधान ऐन कानुनले पूर्व विशिष्ट व्यक्तिहस्ताई अलग कानुन लाग्छ, अलग व्यवहार गर्नु भनेर कहाँ उल्लंघन गरेको छ ? त्यसै कारणले लोकतन्त्रिको आफैं हत्या हुन सक्छ, कसैले हत्या गर्नु आवश्यक छैन । साँच्चिको भन्ने हो भने जनप्रतिनिधिहस्ताई सर्वसाधारणाको भन्दा बढी सजाए हुनुपर्न छो कानुन निर्माण गर्नेहरू र कानुनको पालना गर्नेहरूलाई भन्दा कानुन निर्माण गर्नेहरूलाई छुट हुन सबैदैन । त्यसैले कानुन सबैको लागि ब्रावरी भन्ने सिद्धान्तलाई अंगिकार गरेर समान अधिकार दिन सरकार न्यायलय अग्रसर हुनुपर्दछ भन्ने हामीले ठानेका छौं ।

जनतामा निहित सार्वभौमसत्ता खोई ?

• દવન્દ્ર ચુડાલ

devendrachudal@gmail.com

सरकारामा सहभागि भएका मन्त्रीहरूको निर्वाचन क्षेत्रमा समेत त्यसै गरिएको छ भने नेकपाका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालको गृह जिल्ला चितवनमा समेत त्यसै विभेद गरिएको छ । दाहालको निर्वाचन क्षेत्रमा अबौ रकम छुट्याइएको छ । दाहालको निर्वाचन क्षेत्र सुगम भएपनि अन्य क्षेत्रको भन्दा बढी रकम त्यहाँ राखिएको छ । यसरी राजनीतिक दलका प्रभावशाली नेताहरूलाई जनतालाई विभेद गरिए आएको छ । एउटा राजनीतिक दलले मात्र मुलुकको विकास गर्न सम्भव छैन । सबै राजनीतिक दलहरू एकमत भएर विकास निर्माणमा जुटेको खण्डमा मुलुकमा तीव्र विकास हुन सक्छ राजनीतिक दलहरूले सरकारालाई मार्गदर्शन गर्न सक्नुपर्दछ ।

राजनीतिक दलहस्तको सहयोग र समर्थन बेगर सरकारले मात्र केही गर्न सक्दैन । तर पछिल्लो समयमा त्यस्तो अवस्था देखिएको छैन । सत्ताधारी दल नेकपाले विपक्षी दलहस्तलाई मात्र होइन आफ्नै पार्टीभित्रका आफूँसँग असहमति राख्ने व्यक्तिहस्तलाई समेत उपेक्षा गर्दै आएको प्रष्ठ रुपमै देख्न सकिन्छ । सत्तामा पुगेपछि निर्वाचनका बेला जनतासामूह गरिएका बाचा र प्रतिवद्धतालाई चुनाव जिल्ले हतियारका रूपमा मात्र हेर्ने प्रवृत्तिले गर्दा जनता आक्रोशित हुँदै गएका छन् । जनताको राय र सल्लाह बेर्गेर राजनीतिक दलहस्तले मुलुकलाई संघीयतामा लगे । मध्यरातमा मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषण गरियो । २०६२/६३ मा भएको आन्दोलनले मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र बनाउनपर्ने माग नै गरेको थिएन । तर केही परिचमा मुलुकहरू र केही क्रिश्चियनहस्तको दबावमा मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषण गरियो । सविधानसभाले संविधान निर्माण गर्दै गर्दा तत्कालिन संविधानसभाका सदस्यहस्तलाई आ आफ् यदि त्यसो गरिएको खण्डमा मात्र अखिल्यारले काम गर्न सक्छ यदि होइन भने अखिल्यार पनि हातीको देखाउने दाँत जस्तो मात्र हुनेछ । सार्वजनिक पदमा बसेका व्यक्तिहस्त र राजनीतिक व्यक्तिहस्तको सम्पत्ति सार्वजनिक रूपमै प्रकाशित गरिनु उपयुक्त हुनेछ । नेकपाल अद्यक्ष पुष्पकमल दाहालले संसदमा बुझाएको सम्पत्ति विवरणमा आफूँसँग चितवनमा एक कठठा जग्गा र एकतोला सुन रहेको उल्लेख गरेका छन् तर तिनै दाहालले आफ्नी श्रीमतीलाई सिंगापुर र दुवई लगेर स्वास्थ्य उपचार गराएका छन् । मंहगो जीवनशैली अपनाएका छन् । त्यो पैसारूख्यको पात भरेकै फर्दछ त ? यी सबै कारणहस्तले गर्दा भ्रष्टाचारको जड भनेका नेताहरू नै हुन् । उनीहस्तलाई ठेकेदार, उच्च तहका कर्मचारीहस्तले नै सहयोग पुऱ्याउँदै आएकाले सँचिवै भ्रष्टाचारलाई नियन्त्रण गर्ने हो भने राजनीतिक दलका उच्च पदका व्यक्तिहस्ताटै छानविनको प्रक्रिया अगाडि बढाउन उपयुक्त हुनेछ ।

नो निर्वाचन क्षेत्रमा जनताका राय सल्लाह लिन जिल्ला पठाइएको थियो । त्यसबेला खण्डे १० प्रतिशत जनताले मुलुक हिन्दुराष्ट्र हुनुपर्दछ भन्ने लिखित राय दिएका थिए तर त्यसबेला जनताले दिएको सुभावलाई वेवास्ता गरियो र जनताका राय सल्लाहलाई संसदको एउटा कोठामा थन्क्याइयो । अहिले पनि संसदमा जनताका राय सुभावका ठेली सुरक्षित रहेका छन् । लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा जनता नै सर्वोसर्वा हुन् । जनताभन्दा तुला न त राजनीतिक दल हुन्छन् न त नेताहरू नै । तर जनताले दिएका राय सुभावलाई एकातिर पन्छाएर जबरजस्ती मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरिनु किमार्थ उचित थिएन/^{हुँदैन} ।

नेपालमा बसोबास गर्ने मानिसहरूसम्युद्धे खण्डे ९० प्रतिशत जनताले हिन्तु परम्परालाई स्वीकार गरिरहेको अवस्थामा दश प्रतिशत जनतालाई खुसी पार्ने गरी मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरिनु बहुसंख्यक जनताको अपमान र लोकतान्त्रिक व्यवस्थाकै उपहास बाहेक अन्य केही हुन सक्दैन। पछिल्लो समयमा धर्म परिवर्तन गराउने कार्यले व्यापकता पाएको छ। त्यस्तो कार्यमा सत्ताधारी दलकै अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले अभ मलजल गरिरहेका छन्। अध्यक्ष दाहालले पटक पटक उद्घोष गरिरहेका छन् कम्पुनिष्टहरूको धर्म भनेको क्रिश्चियन नै हो, हिन्दुर्धर्म भनेको सामन्तीहरूको धर्म हो भनेर। त्यही आधारमा अहिले दुर्गम देखि सुगमका गाउँ गाउँमा क्रिश्चियन धर्म फैल्याउनेहरूको विगतिगी बढेको छ। संविधानमै व्यवस्था भएअनुसार परम्परागत रूपमा मानिन्दै आएको धर्म संस्कृतिको संरक्षण गर्ने दायित्व सरकारको हो भने उल्लेख गरिएको भएपनि सत्ताधारी दलकै अध्यक्षले ठीक त्यसको उल्टो बोलेर क्रिश्चियन धर्मलाई बढाउन बढवा दिँदै आउका हुनोल काठमाडौं उपत्यकमित्रि क्रिश्चियन धर्मलाई स्वीकार गर्न बाध्य पारिएको घटनाहरू बाहिर आएका भएपनि त्यस्ता कार्यलाई रोकन सरकार लागि परेको छैन। ९० प्रतिशत जनतालाई वेवास्ता गर्दै ९० प्रतिशत जनताको हितका लागि जबरजस्ती लादिएको धर्म निरपेक्षताले गर्दा नेपाली समाज विखण्डनको बाटोतर्फ उन्मुख हुँदै गएको छ। पछिल्लो समयमा

प्रतिस्पर्धाको समयमा आफुलाई टिकाई राख्नु नै सफल भएको ठानुपर्छ

सुगम संगीतको क्षेत्रमा आशा लाएदो सर्जकको रूपका हेरिदै आएका गायक, संगीतकार हुन् राजु शर्मा 'नेपाली'। पछिल्लो समयका व्यस्त बढै गईहेका शर्माले आफु नो एकल संगीतमा प्रतिभा २, दि द्यालेन्ट, हजुरको मार्याँ, ईड्रेणी एल्बम प्रकाशित गरिसकेका छन्। गीत, संगीतको क्षेत्रबाट समाजमा पुर्याएको योगदानको कदर स्वरूप विभिन्न संघ, संस्थाबाट कदर पत्र, अवार्ड र सम्मानपत्रबाट सम्मानीत समेत भएका छन्। महेन्द्र मोरड क्याम्पसबाट आई.कम.सम्मको अध्ययन सकाएर काठमाडौं भित्रेका राजु शर्माले इलाहबाद संगीत संस्थाबाट भोक्तृत कोर्ष पुरा गरेका छन्। तबला बादमा पारंगत राजु शर्मा ग्राफिक्स डिजाइनर पनि हुन्। युवा संगीतकार शर्मासंग गरेको कुराकानी :

० श्रोतालाई पछिल्लो कोसेली के त्याउँदै हुनुहन्त ?

महान पर्व दशै र तिहार भविष्ये सविकएको छ। निकट भविष्यमै श्रोताको रुचि अनुसारको सागित्रिक कोसेली पस्कने सोयले काम गरिरहेको छ। कस्तो हुँच त्यो उहाँहस्को प्रतिक्याबाट थाहा लाएने नै छ। मेरो चाहना जहिले पनि रात्रा, रात्रा सृजना सार्वजनिक गरु भन्ने नै रहन्छ। कही शब्दहरू हात परेको छ। मेलाडी बनाउने काम भैरहेको छ। जुन रात्रो हुँच त्यही गीतलाई भिडियोसहित सार्वजनिक गर्नु।

० श्रोता, दर्शकमाफ के आएको छ पछिल्लो ?

फुटकर गीतहरू त सार्वजनिक भैरहेकै छन्। मेरो एकल सङ्गीत रहेको 'हजुरको मार्या' एल्बम केही समय पहिले श्रोता/दर्शकमाफ आएको थियो। एल्बममा

राजु शर्मा, संगीतकार

० कसरी यो क्षेत्रमा आउनु भो ? सानोमा स्थानीय स्तरमा हुँने साडे गीतका कार्यक्रम तथा प्रतियोगिताहरूमा भाग लिएर पुरस्कार पनि हात पार्ने गरेको म सबैको रोजाइमा पर्ने गर्थे। कुनै कार्यक्रम हुने भयो कि मलाई बोलाउन छुटाउँदैन थिए। विराटनगरमा रहेको स्वरसंगम सङ्गीतालयमा गीत, सङ्गीतको तीनवर्ष प्रशिक्षण लिएको छु। त्यस पछि गुरुदेव कामतसँग सिक्कन थाले भने इलाहबाद सङ्गीत संस्थाबाट तीन वर्ष गायनको जाँच पास गरेको छु। सानै देखि यसै क्षेत्रमा रुचि भएकोले अहिले गीत, संगीतको क्षेत्रमा नै सकृप्त छु।

० यो क्षेत्रमा आउँनलाई घर परिवारको कत्तिको सहयोग रह्यो ?

चेत नखुल्दै मैले आफना बा, आमा गुमाइसकेको रहेछु। स्थानीय प्रशासनले विराटनगरको पूर्वाञ्चल अनाथालयमा जिम्मा लगाएछन्, त्यही हुर्किएको हुँ। अनाथालयका आमाले मलाई कहिल्यै बा, आमाको कमि महसुस हुन दिनु भएन। एसएलसिसम्पको अध्ययन आश्रममा बसेर पुरा गरेको हुँ। त्यस पछि विराटनगर गएको हुँ। जे जिति साथ र सहयोग मिल्यो आश्रमको आमाबाट नै मिलेको हो। अहिले पनि समय मिलाएर आश्रम पुग्ने गर्नु।

० अन्त्यमा....?

अथक मिहेनतका कारण आज म यो स्थानमा पुग्न सफल भएको छु। भविष्यमा पनि यसै क्षेत्रमा निरन्तर लागिरहने छु। बिगतमा जस्तै आँदा दिनहरूमा श्रोता रुचिको सिर्जना कसरी गर्न सकिन्छ भनेर सोयि हरनु पर्ने हुँच।

उंगीन खबर

रोड्रिगोको कीर्तिमानी हयाट्रिकमा रियल विजयी

९८ वर्षीय ब्राजिलियन युवा स्टाइकर रोड्रिगो गोसले उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्दै कीर्तिमानी हयाट्रिक गरेपछि स्पेनिस जाइन्ट रियल मङ्गिड टर्किस क्लब गालातासारेविरुद्ध फराकिलो जित निल्कादै च्याम्पियन्स लिंग फुटबलको नकाउट चरण नजिक पुगेको छ।

बुधबाद राति धरेलू मैदान सान्टियागो बेर्नार्डिमा भएको खेलमा रोड्रिगोको हयाट्रिक र करिम बेन्जिमाले २ गोल गरेपछि रियलले गालातासारेविरुद्ध ६-०को एकतर्फी जित निल्कालेको हो। यो जितसँगै रियल ७ अंकसहित समूह एको दोस्रो स्थानमा उकिएको छ। अब उसलाई नकाउट चरण पुग्न २ अंक नै काफी छ। समूह ए बाट ४ खेलमा १२ अंक जोड्दै पिएसजी अन्तिम १६ मा पुगिसकेको छ।

गालातासारेविरुद्धको ४, ७ र ८ दोस्रो हाफको इन्जुरी समयमा गोल गर्दै हयाट्रिक गरेका रोड्रिगोले नयाँ कीर्तिमान कायम गरेका छन्। उनी च्याम्पियन्स लिंगमा हयाट्रिक गर्न दोस्रो कान्छा खेलाडी बनेका छन्। गालातासारेविरुद्ध हयाट्रिक गर्दा रोड्रिगो १८ वर्ष ३०९ दिनका दिए। च्याम्पिन्स लिंगमा हयाट्रिक गर्ने कान्छा खेलाडी रियलकै पूर्व खेलाडी राहुल हुन्। उनले सन् १९९५ मा फेनेकवारासविरुद्ध १८ वर्ष ११३ दिनमा हयाट्रिक गरेका थिए।

यसै रोड्रिगो च्याम्पियन्स लिंगमा हयाट्रिक गर्न ब्राजिलका सभैभन्दा कान्छा खेलाडी बनेका छन्। यसै उनी च्याम्पियन्स लिंगमा गोल गर्न ब्राजिलकै कान्छा खेलाडी पनि हुन्। यसअधिक यो रेकर्ड पिएसजीका मार्किन्होसको नाममा थियो। उनले १९ वर्ष १२६ दिनका दिन ओलम्पिकसविरुद्ध गोल गरेका छन्।

रोड्रिगोले अर्का रेकर्डको अवसर भने गुमाए। खेलको ४ र ७ मिनेटमा गोल गरेका रोड्रिगोले पहिलो हाफको २८ मिनेट पित्र अर्का गोल गरेका भए उनी च्याम्पियन्स लिंगमा सर्वथिक छिटो हयाट्रिक गर्ने खेलाडी बन्ने थिए। यो रेकर्ड एसी मिलानका मार्को सिमोनीको नाममा छ। उनले सन् १९९६ मा रोसेन्बर्गविरुद्ध २४ मिनेटमध्ये हयाट्रिक गरेका थिए।

खेलको चौथो मिनेटमै रोड्रिगोको गोलमा रियलले अग्रता लियो। लगतै सातौ मिनेटमै रोड्रिगोले रियलको अग्रता दोब्र बनाए। उनले दुवै गोल मार्स्लोको पासमा गरेका थिए। १५३० मिनेटमा रियलले अग्रता दोब्र बनायो। गालातासारेका एन्जोजीले टोनी त्रुसलाई डिबकसमा लडाएपछि प्राप्त पेनाल्टीमा कतान सर्जियो रामोसले गोल गरेका थिए। ४५३० मिनेटमा करिम बेन्जिमाले रोड्रिगोले दिएको पासमा वान टचमा गोल गर्दै पहिलो हाफमै रियललाई ४-० को अग्रता दिलाए। ८१ औं मिनेटमा ड्यानी कार्भार्जलको पासमा बेन्जिमाले पुगः गोल गर्दै रियललाई ५-०को सहज असरथामा ल्याए। इन्जुरी समयको दोस्रो मिनेटमा बेन्जिमाको पासमा रोड्रिगोले गोल गर्दै रियललाई सहज जित दिलाए।

खेलमा रियलले ६९ प्रतिशत बल पोजेसन बनाएको थियो। उसले गालातासारेको पोस्टमा २० सट प्रहार गरेकोमा ११ सट अन टार्गेट थियो। यता, गालातासारेले भने ७ सट प्रहार गर्न १ सटमा फ्रेममा थियो।

गालातासारेले च्याम्पियन्स लिंगमा दोस्रो पेनाल्टीमा ६ गोल खाएको थियो। गालातासारे च्याम्पियन्स लिंगमा रियलविरुद्ध सबैभन्दा धेरै गोल गर्न क्लब हो। उसले रियलविरुद्ध २७ गोल गरेको छ।

इमर्जिङ कपको लागि राष्ट्रिय टिमको घोषणा

बंगलादेशमा आयोजना हुने एसिसी इमर्जिङ टिम्स एसिया कप क्रिकेटका लागि नेपाली राष्ट्रिय टिमको घोषणा गरिएको छ। नेपाल क्रिकेट संघ (क्यान)ले बुधबार राति प्रतियोगिताका लागि १५ सदस्यीय टिमको घोषणा गरेको हो।

ज्ञानेन्द्र मल्कको कपानीमा घोषणा गरिएको १५ सदस्यीय टिममा पूर्वकपान पारस खड्का र लेग्सिनर सन्दीप लमिछाने टिममा पनि असफल भएका छन्। यसै, अलराउन्डर शरद भेषाकार र बसन्त रेमीले राष्ट्रिय टिममा स्थान बनाउन असफल हुँदा २२ वर्षीय अलराउन्डर कुशल भुर्टेल राष्ट्रिय टिममा परेका छन्।

पारस र सन्दीप युर्झमा आयोजना हुने टि-१० लिंग खेलने भएकाले राष्ट्रिय टिममा नपरेका हुन्। टि-१० लिंग र इमर्जिङ कपको तालिका जुधेकाले दुवैठे टि-१० लिंग खेलने निर्णय गरेका हुन्। बसन्त र शरद भने नेपालको सिंगापुर र ओमान भ्रमणदेखि नै राष्ट्रिय टिममा छैनन।

५० सदस्यीय नेपाली टिममा ज्ञानेन्द्र मल्ल (कप्तान), दिपेन्द्रसिंह ऐरे, सोमपाल कामी, करण केसी, विनोद भण्डारी, रोहितकुमार पाँडेल, ललित नारायण राजवर्दी, पवन सर्वाक रहेका छन्। यसै, सन्दीप जोरा, सुशन भारी, इशान पाण्डे, आरिफ शेर्ख, अविनास बोहरा र कुशल भुर्टेल इमर्जिङ कपको टिममा परेका छन्।

इमर्जिङ कप बंगलादेशमा २८ कातिकदेखि ७ मसिर सम्म आयोजना हुँदै छ। ५० ओमानको हुने एसिसी इमर्जिङ टिम्स एसिया कप यू-२३ का खेलाडी सहभागी हुने छन्। जस्ता ३ सिनियर खेलाडी सहभागी हुन पाउने छन्। प्रतियोगितामा ८ टिम सहभागी छन्।

नेपाल भारत, बंगलादेश, हल्कार्डसँगै समूह बीमा छन्। समूह एमा पाकिस्तान, अफानिस्तान, श्रीलंका र ओमान छन्। नेपालले २८ कातिकमा भारतसँग खेल्दै प्रतियोगिताको सुरुवात गर्ने छ। दोस्रो खेल कातिक ३० गते हडकड र मसिर २ गते अयोजक बंगलादेशसँग खेल्ने छ। दुवै समूहका विजेता र उपविजेताले समेपिकाइनल खेल्ने छन्। मसिर ४ र ५ गते सेमिफाइनल खेल हुनेछ भने फाइनल मसिर ७ गते हुने छ।

नेपाल इन्स्योरेन्सको हात
तपाईंको साथ

तपाईंको व्यवसायमा साथ दिने सारथी,
जोखिम हात्मा व

कर्पोरेट

● जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा प्रभुको एकस्टेन्सन काउन्टर

प्रभु बैंकले सेवा विस्तारका क्रममा जिल्ला प्रशासन कार्यालय भाषामा एकस्टेन्सन काउन्टर सञ्चालनमा ल्याएको छ। भद्रपुर नगरपालिका चन्द्रगढीस्थित जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा स्थापित एकस्टेन्सन काउन्टरको भाषाका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकृत कृष्णकुमार निरौलाले उद्घाटन गरेका हुन्।

काउन्टर सञ्चालनले जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा आउने सेवाग्राहीले प्रभु बैंकको काउन्टरमा रकम जम्मा गरी सरल र सहज रूपमा जिल्ला प्रशासन कार्यालयको काम गर्न सक्नेछन्। बैंकले हाल १ सय ९६ शाखा, १ सय ५२ एटिएम, ३६ एकस्टेन्सन काउन्टर तथा १९ शाखाहित बैंकिङ सेवामार्फत बैंकिङ सेवा प्रदान गरिरहेको छ।

● ग्लोबल आइएमई बैंकको शाखा रमाइलो डॉडामा

ग्लोबल आइएमई बैंकले सेवा विस्तारका क्रममा ओखलदुङ्गाको सिद्धिचरण नगरपालिका-११, रमाइलो डॉडा बजारमा शाखा कार्यालय सञ्चालनमा ल्याएको छ। स्थानीय क्षेत्रका सर्वसाधारण तथा उद्यमीलाई सबै प्रकारका निक्षेप तथा कर्जा कारोबार सुविधा, रकम भुक्तानीलगायत

सम्पूर्ण बैंकिङ सेवा पुन्याउने उद्देश्यले शाखा सञ्चालनमा ल्याएको जानाएको छ।

हाल बैंकले १ सय ४१ शाखा, १ सय १३ शाखाहित बैंकिङ सेवा, १ सय ५० एटिएम र ३० राजस्व संकलन तथा एकस्टेन्सन काउन्टरमार्फत उच्चस्तरीय बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आएको छ।

● एनआईसी एसिया बैंक र युनियन पे इन्टरनेसनलको सहकार्यमा भर्जूअल कार्डको सुरुवात

एनआईसी एसिया बैंक लिमिटेडले युनियन पे इन्टरनेसनलको सहकार्यमा एनआईसी एसिया युनियन पे भर्जूअल कार्ड सुविधा सञ्चालन गरेको छ। बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत रोशनकुमार न्यौपाने र युनियन पे इन्टरनेसनलका अध्यक्ष चाई जियान बोले सहकार्यसम्बन्धी

सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर गरेका हुन्।

सेवालाई बैंकले आफ्नो मोबाइल बैंकिङ सेवासंग एकीकृत गरी छिड्दे ग्राहकबीच लैजाने योजना बनाएको छ। साथै, यस सुरुवातले नेपालको डिजिटल भुक्तानी प्रणालीमा सुदूरीकरण हुने विश्वास बैंकको छ।

पर्यटन वर्ष २०२० को पूर्वसम्म्यामा भएको यस सम्पौताले नेपालमा आगान्त्रक पर्यटकलाई उक्त भुक्तानीको प्रणालीको प्रयोगबाट वस्तु तथा सेवा खरिदमा सहज हुने बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत न्यौपानेले दाढी गरे। युनियन पे इन्टरनेसनले विश्वभरका ७५५ भन्दा बढी मुलुकमा भुक्तानी सेवा बिस्तार गर्नुका साथै ८ अर्ब भन्दा बढी कार्ड जारी गरेको छ। हाल बैंकले ३ सय ९० शाखा, ३ सय ८२ एटिएम, ८४ एकस्टेन्सन काउन्टर एवं ४२ शाखाहित बैंकिङमार्फत बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आएको छ।

● सानिमा बैंकको दीर्घायू बचत तथा तलब खाता योजना

सानिमा बैंकले स्वास्थ्य परीक्षण तथा विमा सुरक्षण सुविधासहितको सानिमा दीर्घायू बचत तथा सानिमा दीर्घायू तलब खाता ल्याएको छ। योजनाअन्तर्गत खाता खोल्ने ग्राहकले बैंकले तोकेका अस्पतालबाट वार्षिक ५ हजार रुपैयाँको स्वास्थ्य परीक्षण सुविधा पाउनेछन्।

साथै, योजनामा सहभागी ग्राहकले नेपाल र भारतमा हुने उपचारमा

१ लाख रुपैयाँसम्मको औषधि उपचार विमा सुविधासमेत पाउनेछन्। त्यसैगरी, ग्राहकको दुर्घटनामा मृत्यु भएमा वा कुनै अंग स्थायी रूपमा असक्षम भएमा एकमुच्च २० लाख रुपैयाँ विमा रकम प्रदान गरिने बैंकले जानाएको छ। योजनाको थप सुविधाअन्तर्गत ग्राहकले ६ घातक रोगको रक्षावरणसहित ३ लाख रुपैयाँ विमा तथा २५ हजार रुपैयाँको मृत्यु लाभसमेत पाउने गरी बैंकले नै विमासमेत गरिदिनेछ।

योजनाअन्तर्गतको विमासम्बन्धी थप जनकारी बैंकको नजिकैको शाखा कार्यालयबाट वा वेबसाइटमा लगाइ गरी लिन सकिने बैंकले जानाएको छ। हाल बैंकले ७५ शाखा, १ एकस्टेन्सन काउन्टर तथा ७५ एटिएमार्फत वित्तीय सेवा दिनै आएको छ।

● एनएमबि बैंकले ल्यायो गण्डकी प्रदेश केन्द्रित बचत योजना

एनएमबि बैंकले ओम डेभलपमेन्ट बैंकसँग भएको मर्जरका अवसरमा गण्डकी प्रदेशका ग्राहकलाई लक्षित गरी नयाँ बचत खाता 'एनएमबि समृद्ध गण्डकी बचत' योजना सार्वजनिक गरेको छ। एनएमबि र ओमेबीचको संयुक्त कारोबार १९ असोजदेखि सञ्चालन भइसकेको छ।

बचत खाता योजनाअन्तर्गत खातावालाको श्रीमान/श्रीमती र निजको दुईजनासम्म बालबालिकाको लागि १ लाख रुपैयाँसम्मको औषधि उपचार विमा र थप १० लाख रुपैयाँसम्मको दुर्घटना मृत्यु विमासहितका आर्कषक विशेषता उपलब्ध हुने बैंकले जानाएको छ। योजनाअन्तर्गत खाता खोल्ने ग्राहकलाई एनएमबि डिलाइट डेबिट कार्ड पनि उपलब्ध गराइनेछ।

कार्डबाट देशभरिका कुनै पनि बैंकका एटिएमबाट निःशुल्क रकम फिक्न सकिनेछ। योजनाअन्तर्गत बचत खाता खोल्ने ग्राहकले विभिन्न बिक्री केन्द्रमा एनएमबि डिलाइट डेबिट र क्रेडिट कार्डमार्फत छुट्समेत प्राप्त गर्न सक्नेछन्। साथै, एनएमबि बैंकबाट घर कर्जा सुविधा लिंदा ब्याजदरमा १ प्रतिशत छुट्समेत उपलब्ध हुने बताइएको छ।

एनएमबि बैंक शाखाका आधारमा गण्डकी प्रदेशमा सबैभन्दा तूलो बैंक हो, यस प्रदेशमा बैंकका कुल ३९ शाखा छन्। बैंकका हाल देशभरि १६३ शाखा, १२८ एटिएम र ५ एकस्टेन्सन काउन्टर छन्।

● एनसिएचलाई साफाको सर्टिफिकेट अफ मेरिट

नेपाल किलयरिड हाउस लिमिटेड (एनसिएचएल)ले साफा बेस्ट प्रिजेन्ट एनुअल रिपोर्ट अवर्गान्तर्गत सार्वजनिक क्षेत्रको विधातर्फ 'सर्टिफिकेट अफ मेरिट' पाएको छ। दक्षिण एसियाली राष्ट्रबाट सार्वजनिक गरिएको वार्षिक प्रतिवेदनका आधारमा साउथ एसियन फेडरेसन अफ अकाउन्ट्स (साफा)ले एनसिएचलाई अवार्ड प्रदान गर्न लागेको हो।

● नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक र युनियन पेबीच सहकार्य

नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक र युनियन पेबीच सहकार्य भएको छ। सहकार्यसँगै निकट भविष्यमै एनआइबिएल युनियनपे कार्ड तथा प्रोडक्ट प्रारम्भ हुने बताइएको छ। इन्भेष्टमेन्ट बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत ज्योतिप्रकाश पाण्डे र युनियन पे अन्तर्राष्ट्रिय कम्पनीका अध्यक्ष चाय जियाउ बोले सहकार्यसम्बन्धी सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर गरेका हुन्।

बैंकले हाललाई चीन भ्रमणमा जाने नेपाली र नेपाल भ्रमणमा आउने विनियौं पर्यटकलाई लक्षित गरी युनियन पे डेबिट, क्रेडिट, प्रिपेड ट्राभल कार्ड उपलब्ध गराउने भएको छ। त्यसैगरी क्युआर कोडमार्फत पनि भुक्तानी गर्न सकिने सुविधासमेत प्रारम्भ गर्न लागेको बैंकले जानाएको छ।

नेपाल इन्भेष्टमेन्ट युनियन पे कार्डमार्फत सजिलै एटिएम मेसिनबाट नगद निकाल सकिनेछ भने सेवा प्रयोग, सामान खरिद, होटेल, रेस्टुरेन्टको रकम भुक्तानी गर्दा कार्डबाट कारोबार गर्न सकिनेछ।

नेपाल भ्रमण वर्ष २०२० लाई लक्षित गरी अन्तर्राष्ट्रिय कम्पनीको सहकार्यमा एनआइबिएल युनियन पे प्रारम्भ गर्न लागिएको बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत पाण्डेको भनाइ छ।

● आयो सन्राइज बैंकको ऋणपत्र

सन्राइज बैंकले २० कातिकदेखि ३ अर्ब रुपैयाँबारबारको ऋणपत्र निष्कासन गरेको छ। बैंकले १ हजार रुपैयाँ मूल्य तोकेको ऋणपत्रको भुक्तानी अवधि ७ वर्ष तोकेको छ। निष्कासन छिटोमा २४ कातिकमा र छिटोमा ११ मिसिरसम्म खुला रहेनेछ। सिद्धार्थ क्यापिटल लिमिटेड निष्कासन तथा बिक्री प्रबन्धक रहेको बैंकको ऋणपत्र नेपाल स्टक एक्सचेन्ज लिमिटेड सूचीकरण हुनुका साथै विभिन्न बैंकले जान सकिनेछ।

ऋणपत्रमा वार्षिक १० दशमलव २५ प्रतिशत व्याजदर तोकेको बैंकले

RISING TO SERVE

अर्धवार्षिक रूपमा यसको भुक्तानी गर्ने भएको छ। बैंकले निष्कासनको तयारी गरेको ३ अर्बको ऋणपत्रमध्ये १२ लाख कित्ताबारबारको १ अर्ब २० करोड रुपैयाँको ऋणपत्र परिपत्र विधिबाट संस्थागत रूपमा विक्री गर्ने जानकारी बैंकले दिएको छ। उक्त ऋणपत्रमा सर्वसाधारणले न्यूनतम २५ कित्ता र अधिकतम ३ लाख कित्ताको लागि आवेदन गर्न पाउनेछन्। व्यक्तिगत रूपमा विक्री गरिने ऋणपत्रमा अधिकतम सीमा नलाग्ने बैंकले जानकारी दिएको छ। रेटिङ कम्पनी केयर रेटिङ नेपालले यो ऋणपत्रलाई ए माइन्स रेटिङ दिएको छ। यस्ता वित्तीय उपकरण कम जोमिखयुक मानिन्छ। केयरले बैंकको वित्तीय दायित्व पूरा गर्ने क्षमताका आध

लेनदेनकै...

भन्दा दोबर, तेबर यात्रु राख्ने गरेको हुनाले सवारी साधन दुर्घटनामा पर्न गरेका छन्।

सवारी चालकहरूलाई सम्बन्धित क्षेत्रमा रहेका प्रहरीहरूले समेत बढी यात्र नराञ्ज कुनै अवरोध नगर्न र बरु त्यस्ता सवारी चालकहरूलाई मोटो रकम असुल उपर गरेर जति यात्रु राखेपनि आँखा चिप्लिने गरेका हुनाले बसले भार थान्न नसक्दा दुर्घटना हुने गरेका छन्। केही दिन पहिला दोलखा जिल्लाको शैलुङ्ग गाउँपालिकाको बाग्योराबाट काठमाडौंको लागि छुटेको बस अरनिको राजमार्गको सुकुट नजिक सुनकोशी नदीमा खस्दा कमीमा १९ जना यात्रुले ज्यान गुमाएका छन्। भने कमीमा ५२ जना यात्रु भएका छन् भने कमीमा ५२ जना यात्रु राखेपनि आँखा चिप्लिने गरेका हुनाले बसले भार थान्न नसक्दा दुर्घटना हुने गरेका छन्।

घाइते भएका छन् भने केही यात्रु खोलामा नै हराईरहेका छन्। दुर्घटनाग्रस्त बसमा ३५ सिट रहेकोमा भण्डै एक सय यात्रु रहेका थिए। बाग्योराबाट विहान ९ बजे छुटेको बा २ ख ७२४५ नम्बरको बस सडकबाट भण्डै ७० फिट तल नदीमा खसेको थियो। बस नदीमा खसेपछि नदीमा डुबेका थिचिएका, पानीमा बगिहरेका व्यक्तिको प्रहरीले उद्धार गरेको थियो। त्यही राजगमा केही दिन पहिला पनि अर्को बस दुर्घटनामा परेको थियो। त्यस बसमा पनि सिट क्षमता भन्दा बढी यात्रु रहेकाले दुर्घटना भएको थियो।

बारम्बार बस दुर्घटना भएपछि सम्बन्धित निकायले त्यस्तर्फ कुनै ध्यान नदिनु र सम्बन्धित क्षेत्रमा रहेका प्रहरीहरूले समेत रकम असुली धन्दा चलाएका हुनाले विनाहकमा सर्वसाधारण जनताले ज्यान गुमाउनु परेको छ। बसमा

बसको सिट क्षमता भन्दा बढी यात्रु राख्नु नै दुर्घटनाको प्रमुख कारण रहेको तथाहरूले देखाएको भएपनि किन सम्बन्धित निकायले बसको क्षमता भन्दा बढी यात्रु बोक्ने बस मालिक र बस चालकहरूलाई सजग गराउन सकेको छैन? यदि बसको क्षमता भन्दा बढी यात्रु बोक्ने बस चालकलाई समयमै कारबाही गर्न सकेको खण्डमा निर्देष यात्रुहरूले ज्यान गुमाउनु पर्न अवस्था आउन नसक्ने भएकाले त्यस्तर्फ सम्बन्धित निकायको ध्यान जानु आवश्यक छ। शान्ति सुरक्षाको जिम्मा लिएको प्रहरी नेतृत्वले समेत अब कुनै तिलाई नगरी आफ्नो मातहतमा रहेका प्रहरीहरूलाई बसको क्षमता भन्दा बढी यात्रु बोक्ने बस चालकलाई कारबाही गर्न आदेश दिनुपर्ने आवश्यकता देखिन्छ। के त्यस्तो आदेश दिन प्रहरी नेतृत्व तयार होला?

यसले भ्रष्टाचारलाई प्रश्न दिँदैन त?

स्थानीय जनप्रतिनिधिहरूले निशुल्क रुपमा काम गर्नुपर्दछ भन्ने मान्यता अदालतको हो भने त्यही मान्यता प्रधानमन्त्री देखि मन्त्रीहरू, प्रदेश सरकारहरू र सासदहरूको हकमा किन लागू नहुने भन्ने प्रश्न समेत उठाइएको छ। स्थानीय तहलाई पनि संविधानले स्थानीय सरकार नै भनेर अधिकार सम्पन्न बनाएको छ। यदि स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिहरूले तबल सुविधा नपाउने हो भने त्यसले भ्रष्टाचारलाई बढवा दिने निश्चित जस्तै देखिएको छ। तलब सुविधा पाउँदा त स्थानीय सरकार र स्थानीय जनप्रतिनिधिहरू भ्रष्टाचारको जालोमा डुबेका छन् भने तलब सुविधा नपाएको अवरथामा कर्त्तो होला? के

तलब सुविधा होइन जनताको जीवनस्तर हेरेर सिमित मात्रामा भत्ता दिइनु उपयुक्त हुनेछ। पञ्चायतकालमा समेत जनप्रतिनिधिहरूलाई तबल सुविधा दिने गरिएको थियो। निश्चित रकम भत्ताको नाममा उपलब्ध गराइने गरिएको थियो तर बहुदलीय प्रणाली हुँदै मुलुक गणनारसम्पुर्ण पुराद भण्डै ९ लाख ६० हजार जनप्रतिनिधिहरूलाई तलब भत्तामै जाने र विकास निर्माणमा विदेशीकै मुख्य ताकनुपर्ने अवस्थाले गर्दा विकास निर्माणले तीव्रता पाउन सक्ने सम्भावना न्यून रहेको छ। करले गर्दा जनता आक्रान्त भएका छन्। स्थानीय जनप्रतिनिधिहरूलाई वा स्थानीय सरकारलाई आफ्युसुरी तबलभत्ता खान पाउने कानुन बनाउन दिने सम्बैधानिक व्यवस्था नै गलत रहेकोले स्थानीय तहमा जनप्रतिनिधिहरूलाई

बहस सकिएपछि तत्काल प्राप्त सबुत प्रमाणका आधारमा महरालाई थुनामा राख्नुपर्ने निष्कर्षमा इजलास पुगेको थियो। महराका कानुन व्यवसायीहरूले भने कसरु पुष्टि हुने आधार नदेखिएको भन्दै साधारण तारिखमा छोडन माग गरेको थिए तर इजलासले पिडितको किटानी जाहेरी, पिडित उपचार गराउन जिदा महराले कुटपिट गरेको भने मेडिकल हिस्ट्री घटनापछि पिडितले प्रहरीको १०० नम्बरमा गरेको फोनलाई आधार बनाएको छ। यस्तै रानीपोखरी प्रहरी प्रभागबाट नयाँ बानेश्वर प्रहरी बृतलाई दिएको निर्देशन बानेश्वर प्रहरीको डिएसपीले पिडितको कोठामा गरेको मुचुलुका, कांग्रेस नेतृ उमा रेमीलाई मोबाइलबट सुनाएको घटना विवरण घटना पुष्टि हुने इजलासले ठहर गरेको छ।

समामुख जस्तो जिम्मेवार पदमा बरेका व्यक्तिले आफ्नै कार्यालयकी सामान्य कर्मचारीलाई गौन दुर्घटनामा रहेको आरोप लानु र शुरुआती अदालतले घटनाको पुष्टि हुने ठहर गर्दै तत्कालिन समामुख महरालाई जेल पठाउनुले गर्दा न्याय हराएको छ। अपराधमा सलग्न भएका जुनसुकै तहमा रहेका व्यक्ति भएपनि उनीहरू समेतलाई सामान्य नागरिक सरहको व्यवहार गरी कानुनी राज्यको अवधारणा विकसित गरिनु आवश्यक छ। कानुन सबैको लागि बाबरी भने सिद्धान्तलाई पालना गराउन दायित्व, सरकार कै हो। न्यायलयले त न्याय दिन मात्र होस् अदालतलको आदेशलाई सरकारको कार्यालय गर्नु उसको दायित्व र कर्तव्य समेत हो।

दलहरूले भारतीय प्रभावको अगाडि चूँसम्म बोल नसकेका हुनाले उसले नेपालमाथि तुलो दाईको जस्तो भूमिका निभाउँदै आएको छ। केही वर्ष पहिला भारतले नेपाल माथि अद्येष्टि नाकाबन्दी लगाएको बेला तत्कालिन प्रधानमन्त्री र हालका निर्वाचित प्रधानमन्त्री कैपी ओलीले देखाएको राष्ट्रवादलाई त्यसबेला जनताले समर्थन गरेका थिए। त्यसबेला उनको लोकप्रियता व्यापै बढेको थियो। त्यही कारण उनले निर्वाचनका बेला बहुमत समेत प्राप्त गरे। सात प्रदेश मध्येका ६ प्रदेशमा नेकपाल नै बहुमतको सरकार बनाएको छ। संघीय संसदमा समेत नेकपा एकलैको बहुमत रहेको छ। कैपी ओली नै प्रधानमन्त्री रहेका छन्। तर त्यसबेला प्रधानमन्त्रीले देखाएको राष्ट्रवाद निर्वाचन जिले हतियारका रूपमा मात्र प्रयोग गरिएको जस्तो आभाष अहिले पाउन थालिएको छ। भारतले नेपालको भूमिलाई आफ्नो नक्साभित्र पार्दा समेत प्रधानमन्त्री ओली चुपचाप रहेका छन्। आखिरी किन? सुगौली सन्धी अनुसार काली

भारतले कालापानी र लिपुलेकालाई आफ्नो नक्साभित्र राखेको विरोध त्यस क्षेत्रको जनताले पहिला देखि नै विरोध जनाईरहेका र अहिले विद्यार्थी संगठनहरूले समेत विरोध जनाएका हुनाले सरकारले भारा टार्न नियत राखेको अपुरा प्रेस विज्ञप्ति सार्वजनिक गरेपछि विज्ञप्तिकै विरोध भएको छ। के विज्ञप्ति निकाल्दै सरकारको कर्तव्य पुरा भयो र? राष्ट्रवादी भनिने सरकारले भारतसम्पुर्ण देखाएको लाचारीपनले गर्दा अब सरकारलाई सही बाटोमा ल्याउन र आफ्नो भूमि बचाउन नेपाली जनता नै सडकमा उत्तिरु बाहेक अन्य विकासलाई देखाउन रहेको छ। जनता सडकमा आएपछि सरकारको बाहेको बाहेक अन्य विकासलाई देखाउन रहेको छ।

त्यसको विरुद्ध आन्दोलन गर्न धन्की समेत दिएको छ। सत्ताधारी दलका कार्यकर्ताहरूलाई जागिर खुवाउनेको लागि हतार हतारमा प्रदेश प्रमुखहरूको बखर्सिती गरिएको हुनाले सत्ताधारी दल र प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसले त्यसको तीव्र विरोध गरेको छ। सत्ताधारी दलले आफूलाई दैँगले निर्णय गरेको भन्दै सत्ताधारी पाटीले र राष्ट्रिय जनता पाटीले समेत प्रदेश प्रमुखहरूलाई पदमुक्त गर्न निर्णयको तिर विरोध गरेको छ। सत्ताधारी दलले आफूलाई दैँगले निर्णय गरेको छ। सत्ताधारी दलले आफूलाई दैँगले निर्णय गरेको छ।

जागिर खुवाउने प्रवृत्तिको विकास गरिएको हुनाले निष्पक्ष, योग्य र सक्षम व्यक्तिलाई प्रदेश प्रमुख बनाउन पर्नेमा त्यसो नगरी पाटीगत स्वार्थमा नियुक्ति गरिने भएकाले कुनै पनि प्रदेश प्रमुखहरूले पूरा कार्यकाल प्रदेश प्रमुख रहन सक्ने अवस्था देखिँदैन। सरकार परिवर्तन भए नै पिच्छे प्रदेश प्रमुखहरूले उक्त पदकै अपमान हुने भएको छ। अहिलेको कैपी ओली नेतृत्वको सरकारसँग भण्डै दुई तिहाईको मत रहेपनि ओली सरकारले समेत विगतको सरकारको जस्तै हैसियत देखाउन थालेको छ। सर्वोच्च अदालतले विगतमा सरकारले नियुक्त गरेका व्यक्तिहरूलाई नहटाउन आदेश दिएपनि ओली सरकारले प्रदेश प्रमुखहरूलाई हटाएको हुनाले त्यसको विरुद्ध अदालतमा मुद्दा पर्न सम्भावना रहेको छ।

भारतले काश्मिरपछि नेपाल खान थाल्यो

काठमाडौं। नाकावन्दी गरेर दुःख दिइरहेको थियो, अब त कालापानी, लिमियादुरा, लिपुलेक सबै खानाल्यो।

नेपाली खाने सुर पो ल्यायो भारतले। भारतको विस्तारवाद विरुद्ध सिंगो नेपाल आक्रोसित छ। नेपालीको धृणा यसरी बढेको छ कि ओली सरकारसँग भारतको विस्तारवाद विपर्ने बगाउन सक्ने सुनामी आइसको छ।

भारतमा राजदूत छन् लिलाम्बर आचार्य। उनी के हेरिरहेका छन्। उनले समेत यो ५० वर्षअधिको समस्या हो भन्ने एउटा प्रतिक्रिया काठमाडौंमा फाल